

## คำปรารภ

หลักจริยธรรมที่กำหนดไว้ในแนวทางเหล่านี้ ควรได้รับการยึดถือในการทบทวนด้านจริยธรรมของโครงร่างการวิจัย. หลักจริยธรรมต่าง ๆ ได้รับการยกย่องเป็นหลักสากล. นอกจากนั้น ควรอ่านและตีความทั้งฉบับ. บางแนวทางมีการอ้างอิงแนวทางอื่น ๆ. ความมุ่งหมายของการอ้างอิงข้ามแนวทางก็เพื่อช่วยนำทางผู้อ่านไปตลอดตั้งแต่ต้นจนจบ. อย่างไรก็ตาม กรณีที่ไม่มีการอ้างอิงข้ามแนวทางก็ไม่ได้หมายความว่า แนวทางอื่นไม่สามารถประยุกต์ใช้ได้

แม้ว่าแนวทางจะมุ่งโฟกัสที่กฎ (rules) และหลัก (principles) ที่จะคุ้มครองอาสาสมัครวิจัย ทั้งคุณธรรม (virtues) และการคุ้มครอง (protections) ล้วนสำคัญต่อการปกป้องอย่างเชื่อถือได้ต่อสิทธิและสวัสดิการ (welfare) ของมนุษย์

ถือเป็นกฎทั่วไปว่า คำว่า “ต้อง” (must) ได้มีการใช้เพื่อผูกพันกับข้อกำหนดที่มีน้ำหนักทางศีลธรรมเหนือกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับคำว่า “ควร” (should)

คำว่า “การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ” ในแนวทางนี้ หมายถึงกิจกรรมที่ออกแบบเพื่อการพัฒนาหรือก่อให้เกิดความรู้ทางสุขภาพที่สามารถใช้ได้ทั่วไป (generalizable health knowledge) ที่มีขอบเขตกว้างกว่าการวิจัยในมนุษย์ตามแบบแผน เช่น การวิจัยแบบสังเกต การทดลองทางคลินิก การทำคลังข้อมูลทางชีวภาพ และการศึกษาทางระบาดวิทยา. ความรู้ทางสุขภาพที่สามารถใช้ได้ทั่วไปประกอบด้วย ทฤษฎี หลัก (principles) หรือความสัมพันธ์ หรือการสะสมสารสนเทศที่มีฐานเกี่ยวข้องกับสุขภาพ ซึ่งสนับสนุน (corroborated) โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่เป็นที่ยอมรับจากการสังเกต และการอนุมาน (inference)

แนวทางเหล่านี้กล่าวถึงการวิจัยในมนุษย์. ธรรมเนียมปฏิบัติในวรรณกรรมด้านชีวจริยศาสตร์มีความหลากหลายมาก. ในเอกสารนี้ คำว่า “มนุษย์” (human beings) “ผู้เข้าร่วมการวิจัย” (research participants) และ “มนุษย์ที่เป็นวัตถุวิจัย” (human subjects) มีการใช้สลับกันไปมา

ความก้าวหน้าของโลกที่ทุกคนสามารถได้ประโยชน์จากการมีสุขภาพดีที่สุดและบริการสุขภาพที่ดีที่สุด (optimal health and health care) ล้วนขึ้นโดยตรงกับการวิจัยทุกชนิดรวมทั้งการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์